

Alungând dorul...

Eugenia Calancea

Mă uit în sufletul tău cald
și sunt topită de privirea ta,
ce mă-ncălzește când mi-e frig
și vreau sărutul tău prelung, pasional,
după ce te-am așteptat o veșnicie,
lipsind atâtea dimineți din inima mea,
dar soarta ne desparte uneori
și asta mă face să te strâng în brațe,
alungând dorul, ce zboară acum topit,
aducând clipa aproape de mine,
iar visul zboară lin și plin de lacrimile iubirii,
alunecând în lumea mea sumbră,
iar vântul adie și frunzele sună,
cu mișcări ce aleargă plăcerea izvorului
și vine luna cu-n decor de lumină,
să pună o mantie-n a mea poezie.